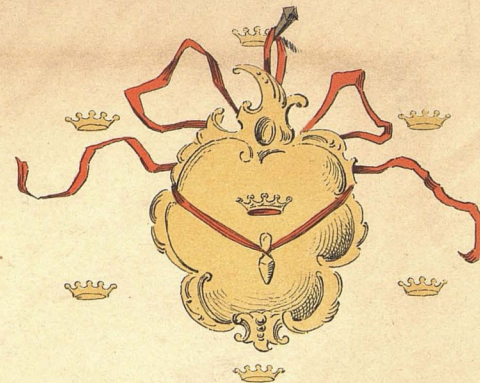

SAGAN OM ASKUNGEN

RITAD AF OTTILIA ADELBORG.

STOCKHOLM, ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

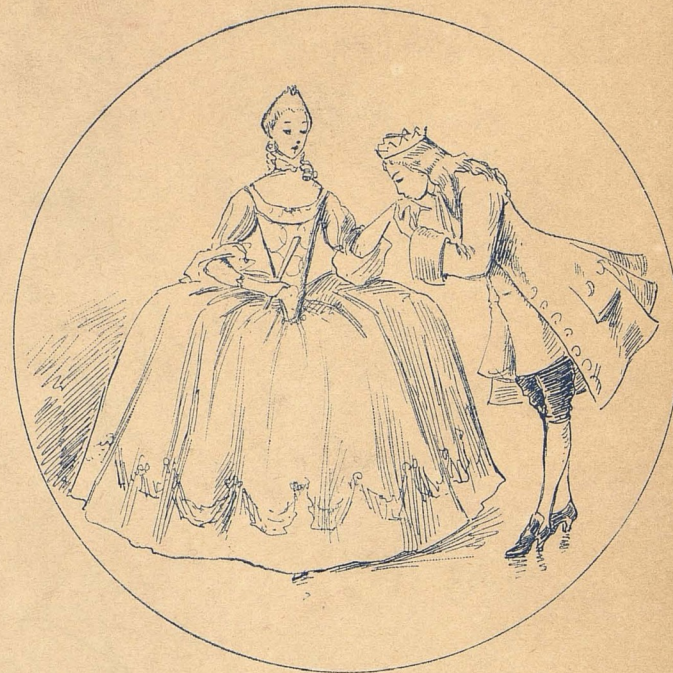
Kongl. Biblioteket.
STOCKHOLM.

*Udessa
Barnb.*

Ottilia Adelborg.

SAGAN OM
ASKUNGEN.

STOCKHOLM. ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

Pris 2: 25. 1890.

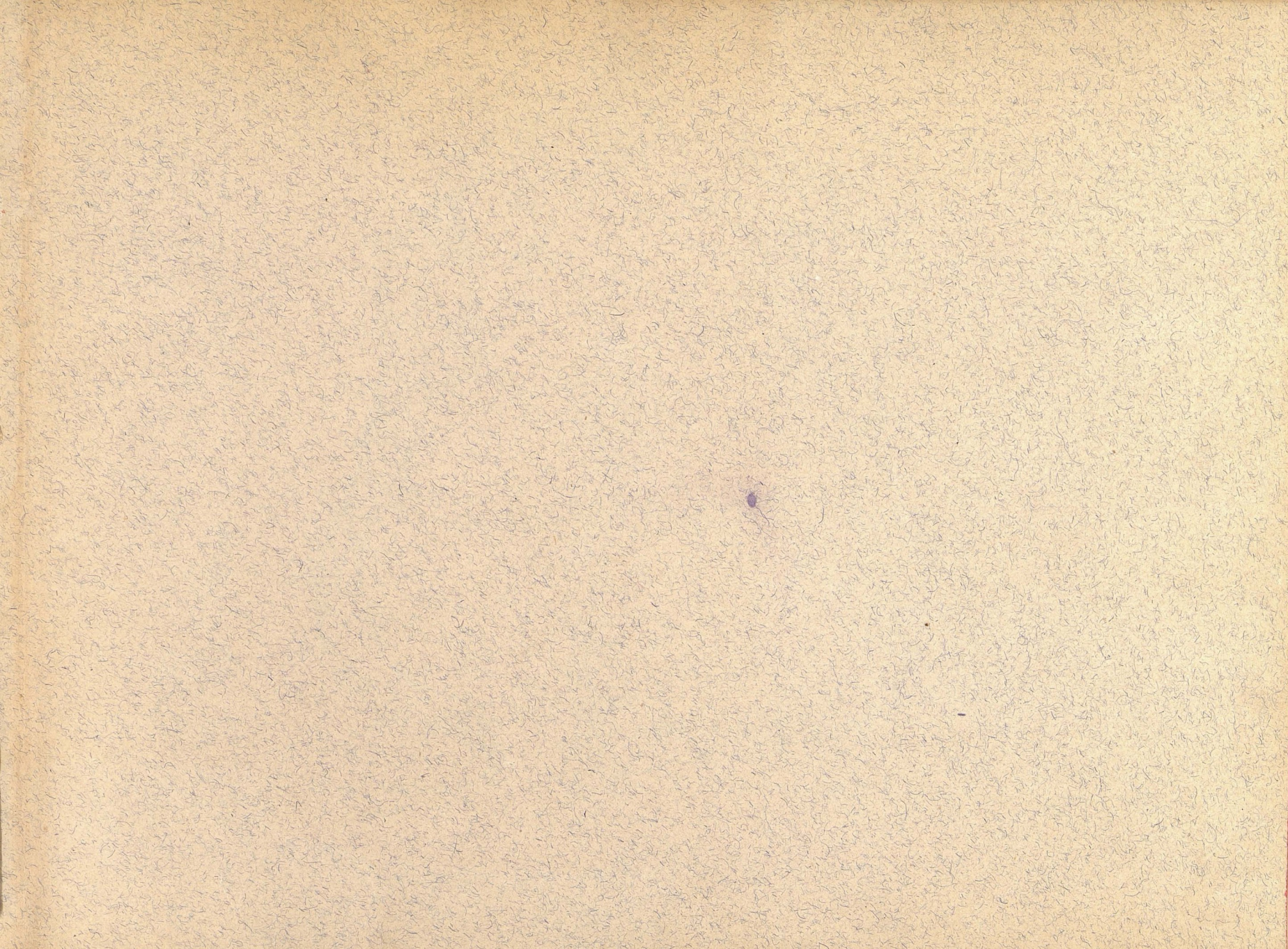
SAGAN OM

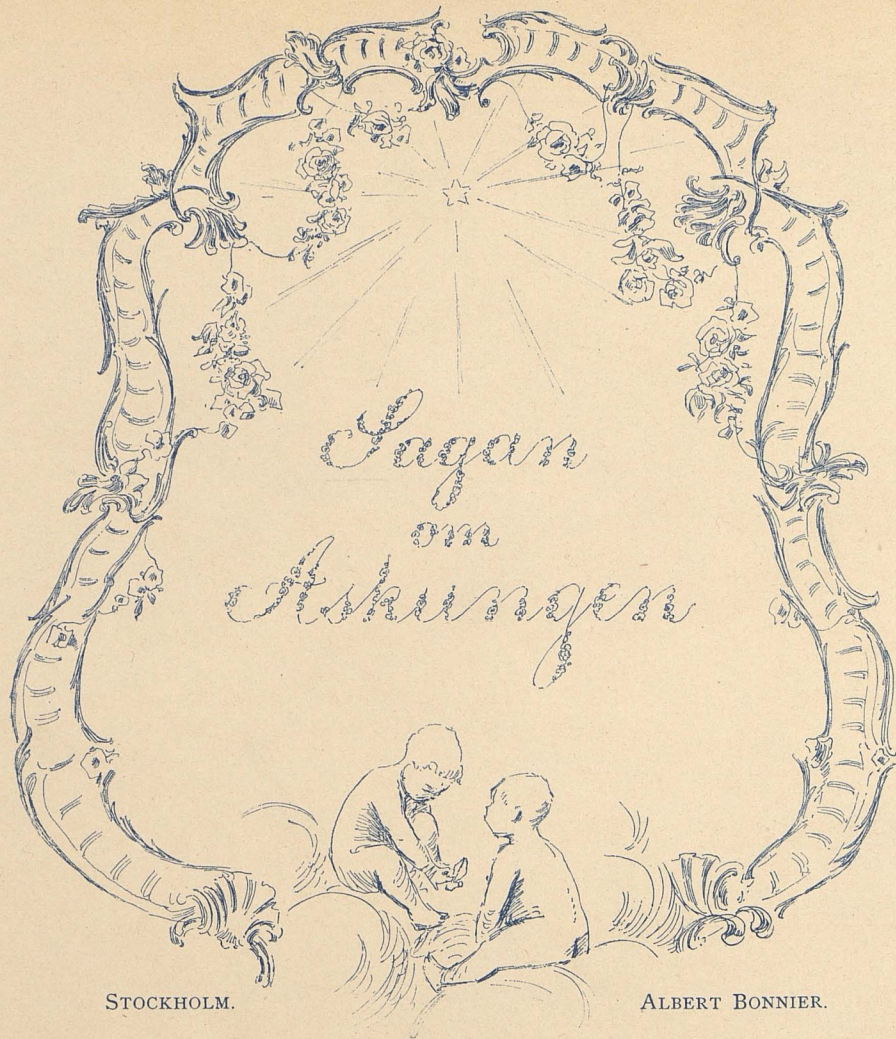
ASKKUNGEN.

STENSKA BOKTRYCKERIET I NORDEN

1882

STOCKHOLM.

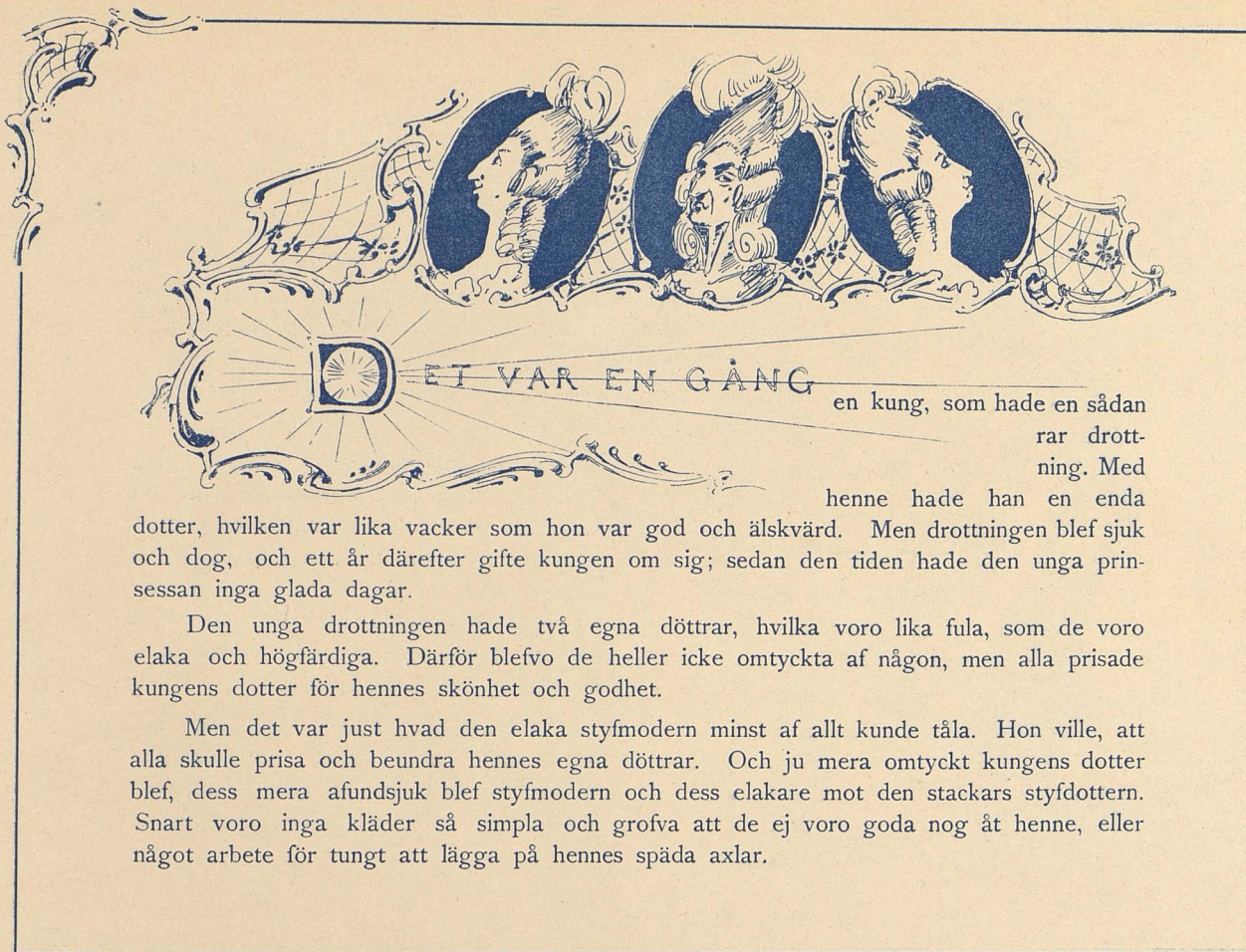
ALBERT BONNIER.

ASKUNGEN

RITAD AF

OTTILIA ADELBORG.

DET VAR EN GÅNG en kung, som hade en sådan rar drottning. Med henne hade han en enda dotter, hvilken var lika vacker som hon var god och älskvärd. Men drottningen blef sjuk och dog, och ett år därefter gifte kungen om sig; sedan den tiden hade den unga prinsessan inga glada dagar.

Den unga drottningen hade två egna döttrar, hvilka voro lika fula, som de voro elaka och högfärdiga. Därför blefvo de heller icke omtyckta af någon, men alla prisade kungens dotter för hennes skönhet och godhet.

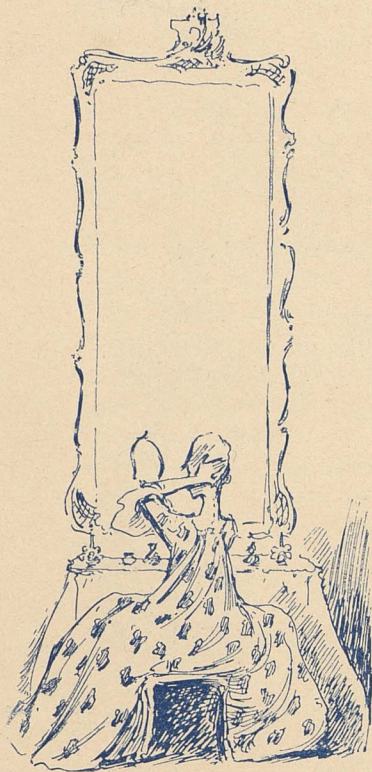
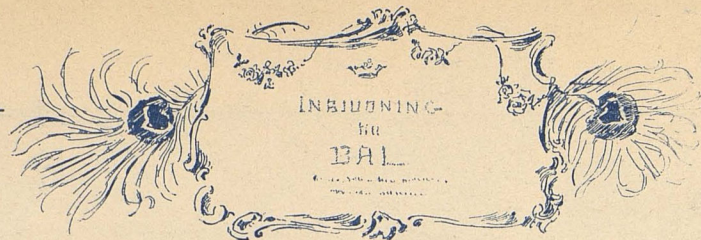
Men det var just hvad den elaka styfmodern minst af allt kunde tåla. Hon ville, att alla skulle prisa och beundra hennes egna döttrar. Och ju mera omtyckt kungens dotter blef, dess mera afundsjuk blef styfmodern och dess elakare mot den stackars styfdottern. Snart voro inga kläder så simpla och grofva att de ej voro goda nog åt henne, eller något arbete för tungt att lägga på hennes späda axlar.

Det var kungadottern, som måste skura grytor och golf, hon måste tvätta och stryka, städa rummen och bädda sängarna åt sina lata och högfärdiga styfsystrar. Själ bodde prinsessan i en skrubbe på vinden. När hon hade en ledig stund brukade hon krypa upp i spisen för att hvila sig och få vara i fred. Men ej ens där unnade styfsystrarna henne någon ro; de hittade på att kalla henne »Askungen» och sedan blef det aldrig annat än Askungen och Askungen, för kan tänka, de kunde ej tåla att hon, trots sina grofva kläder, var tusen gånger vackrare än de.

Så en dag skulle grannkungen gifva en stor bal, och dit inbjöds allt folk som fanns, och då blefvo naturligtvis äfven styfsystrarna inbjudna. Fick inte Askungen lof att följa med, så fick hon i stället så mycket mera att bestyra om. Det blef hennes sak att hafva styfsystrarnas klädningar i ordning till den utsatta tiden.

Själ fva sutto de båda systrarna framför spegeln dagen i ända. De kammade sitt hår på olika sätt, provvade sina kläder och sleto af minst ett dussin snörband, ty

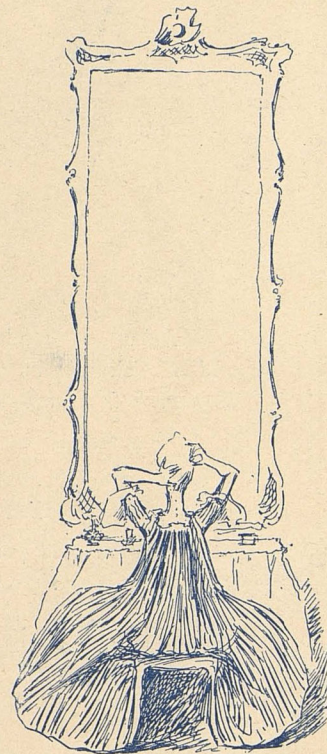
smala om lifvet skulle de vara, om det än skulle kosta på aldrig så mycket. Därför svälte de sig också i tre dagar; men det blefvo de ej vackrare af. Om nätterna kunde de ej sofva för glädje skull; inte kunde de tänka på eller tala om något annat än balen.

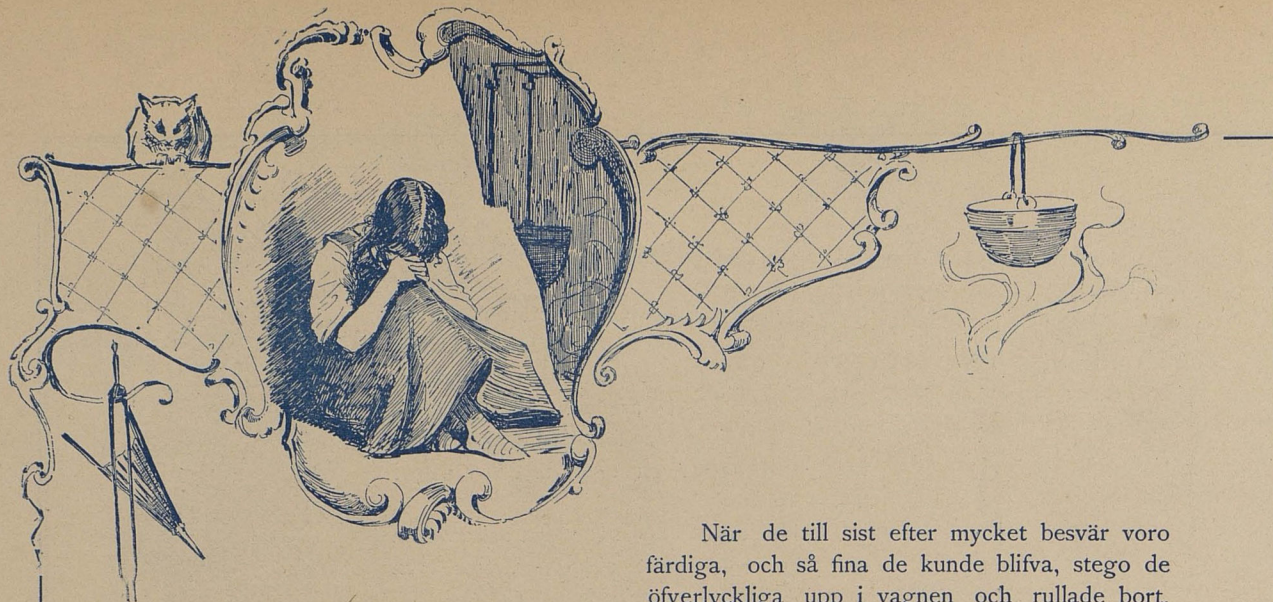
»Du, Askunge,» sade den ena af dem en dag, »du skulle allt gärna vilja vara med på balen, du också?»

»Jo, det skulle just passa för en sådan stackare som jag,» svarade Askungen.

»Det har du bra rätt i,» sade den andra, »man skulle verkligen skratta sig fördärfvad om en sådan Askunge som du, skulle komma med på en bal.»

Äntligen kom den efterlängtade dagen. Askungen klädde och kammade sina styfsysstrar och gjorde sig all möda för att de skulle bli så litet fula som möjligt; mera kunde man inte begära.

När de till sist efter mycket besvär voro färdiga, och så fina de kunde blifva, stego de öfverlyckliga upp i vagnen och rullade bort.

Askungen stod i dörren och såg efter dem så länge en skymt af vagnen syntes, sedan gick hon in och kröp upp i spisen på sin vanliga plats. Nu skulle hon åtminstone få vara i fred; och så gaf hon sig till att gråta riktigt med besked.

Men nu var det så, att Askungen hade en gudmor, som var en féé. Och så hände det sig, att hon just den dagen kom för att helsa på prinsessan.

»Hvarför gråter du, kära barn?» frågade fééen.

»Jag må väl gråta och sörja,» svarade Askungen, »mina stysysstrar hafva farit på bal, och jag måste sitta här hemma ensam och rota i askan.»

»Inte värre än så,» sade gudmodern, »den saken är lätt hjälpt, du skall få komma dit du också.»

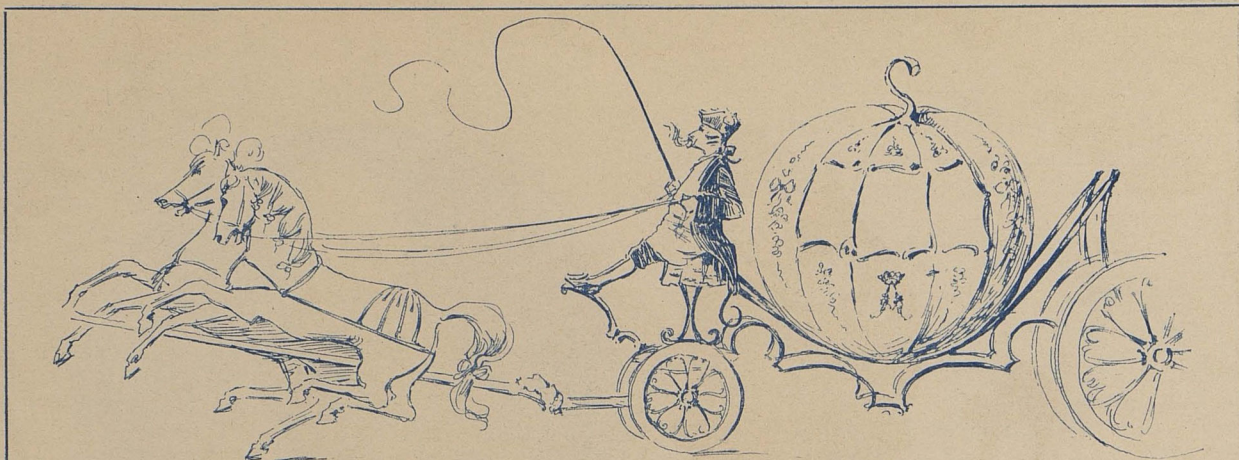
Och så skickade hon Askungen ned i trädgården att hemta en pumpa, »men tag den största och den gulaste du ser,» sade hon.

Askungen lydde, därför att hon var snäll och van att lyda, men nog tyckte hon, att pumpan hade bra litet med balen att göra.

Men se, gudmodern var ej af det vanliga slaget, utan en gudmor, som kunde trolla, och därför, när hon väl hade gräft ur allt innanmätet ur pumpan och vidrört den med sin staf, blef den i hast förvandlad till en den skönaste vagn man någonsin ville se. Den lyste som guld i aftonsolen, och Askungen tyckte sig aldrig hafva sett något vackrare.

Sedan bad gudmodern Askungen att att gå ned i källaren och se efter, om det fanns några råttor i fällan. Hon fann sex stycken i samma fälla, och, endast genom att vidröra hvar och en af dem med sin trollstaf, förvandlade gudmodern dem till sex glänsande grå hästar.

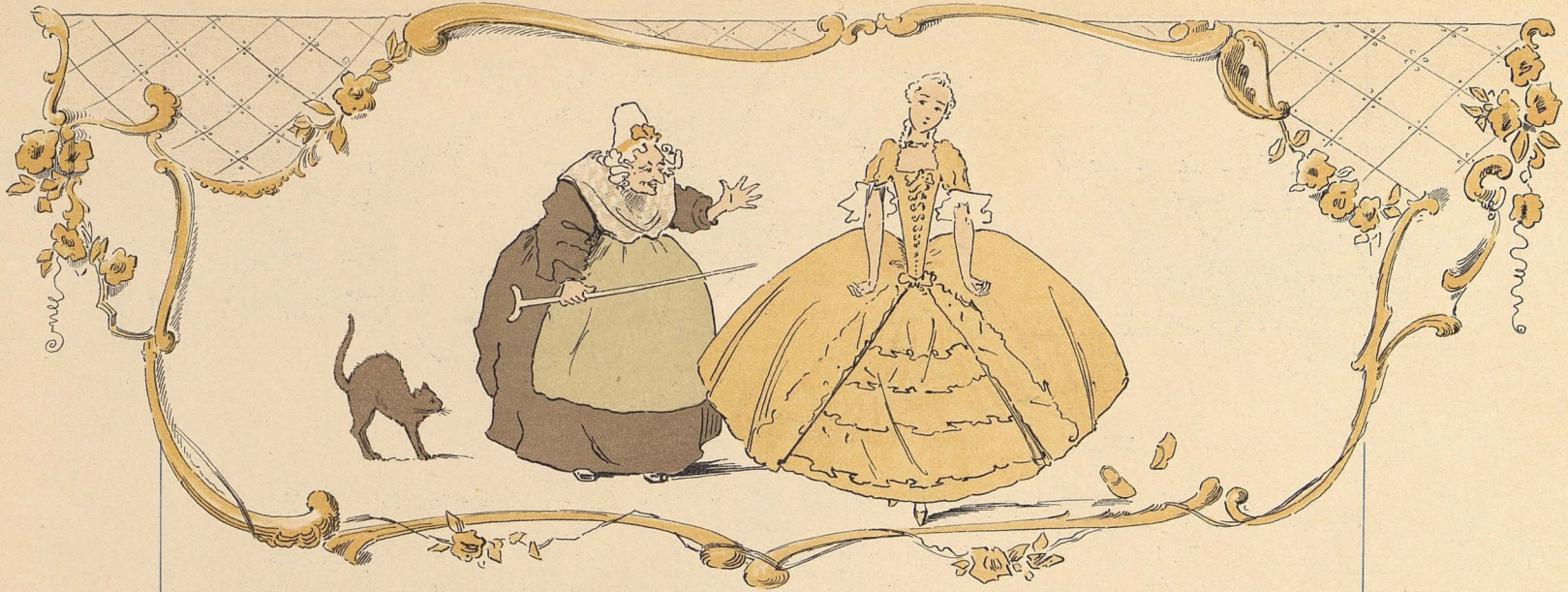

En kusk måste prinsessan också hafva! Äfven för den saken visste gudmodern råd. Ännu en råttfälla måste Askungen undersöka. Hon fann der tre råttor, och gudmodern utvalde bland dem den, som hade de längsta murrhåren. I samma ögonblick, som hon vidrörde honom med trollstafven, sträckte han upp sig, och blef en den grannaste kusk, med de väldigaste mustascher man ville se. — Raskt hoppade han upp på kuskbocken och tyglade hästarne med en säkerhet, som om han aldrig i sitt lif gjort annat.

Men så fattades ändå lakejer. Gudmodern frågade om det fanns några kålmaskar i trädgården. Sådana fanns det godt om! Askungen plockade sex stycken och gudmodern förvandlade dem till lika många lakejer, klädda i det grannaste livré.

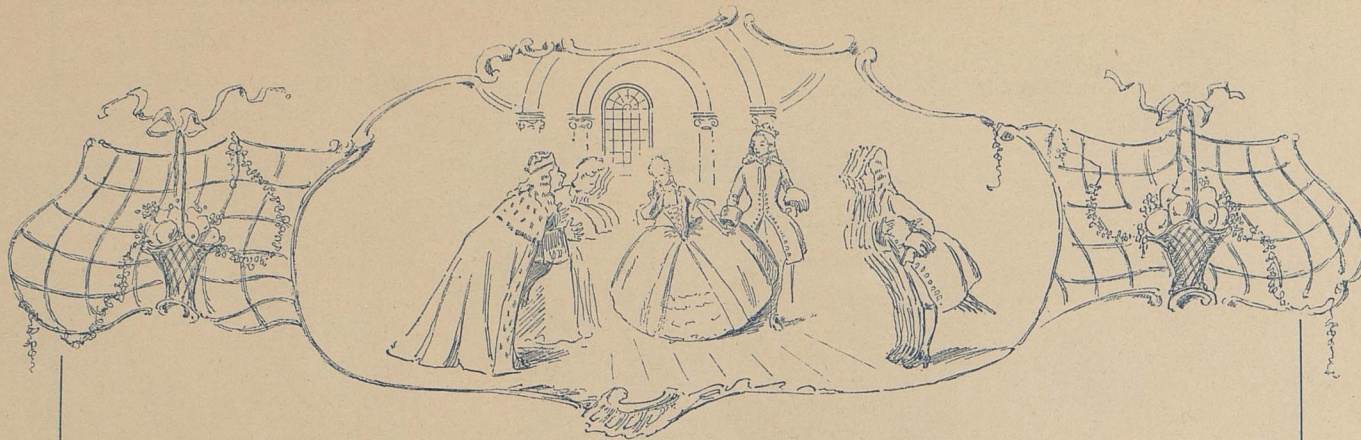
»Är du nöjd nu?» frågade gudmodern.

Visst var Askungen nöjd, fast inte hade hon just någon lust att fara på balen i sina gamla sotiga kläder. Men det sade hon inte.

Men gudmodern visste nog hur det skulle vara, och så vidrörde hon prinsessan med sin trollstaf. — Nej, så fin hon blef! Vacker som den klara dagen, klädd i en klädning af skimrande guldtyg, och i stället för de klumpiga skor hon vanligen hade, fick hon på fötterna små glastofflor, de nättaste man ville se.

•Nu,• sade gudmodern, •är allting i ordning. Roa dig nu bra; men en enda sak måste du komma ihåg. Lemna balen i god tid, ty i samma ögonblick som klockan slår tolf blir vagnen åter en pumpa, hästarne och kusken blifva till råttor och lakejerna till kålmaskar och din egen lysande dräkt förvandlas till dina vanliga, dåliga kläder.

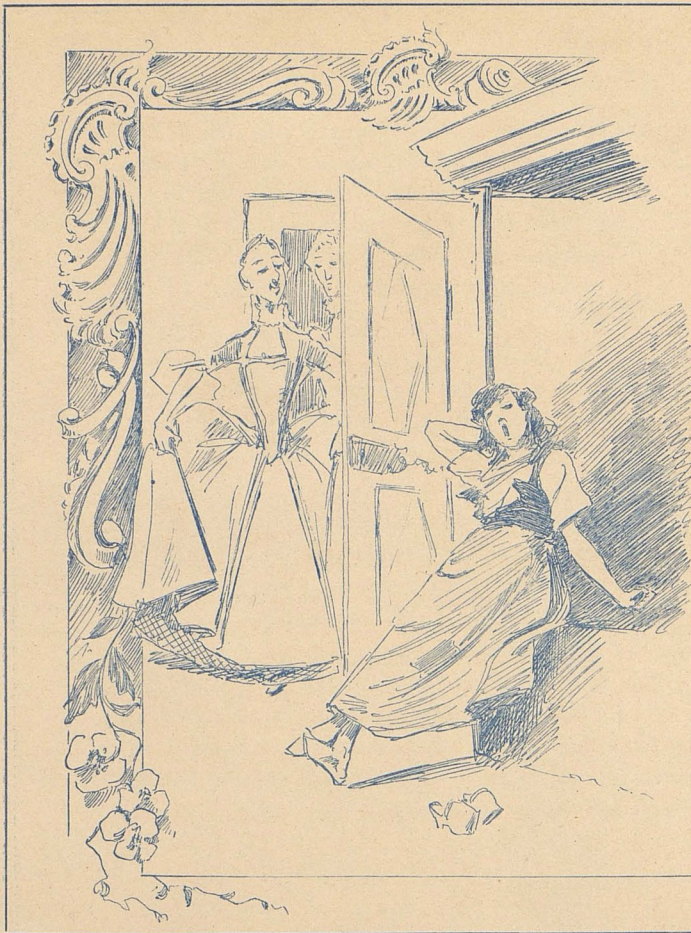
Askungen tackade för allt, lofvade att väl passa på tiden, och steg upp i vagnen strålande af glädje och lycka.

På balen anmäldes plötsligt att en främmande prinsessa anländt. Både musik och dans afstannade. Alla ville se den främmande prinsessan. Någon så vacker hade man aldrig sett förut. Ingen visste hvem hon var eller hvarifrån hon kom, men så mycket intressantare var det.

Kungen var utom sig af förtjusning, så vacker prinsessa hade han aldrig sett; och prinsen dansade ej med någon annan än med henne.

Han gaf henne de skönaste blommor och frukter; men Askungen uppsökte sina systrar och delade med dem allt det goda hon hade fått. Ingen kunde nog beundra den främmande prinsessans skönhet och godhet.

Men som klockan slog elfva, steg hon hastigt upp, tog afsked, och lemnade balen.

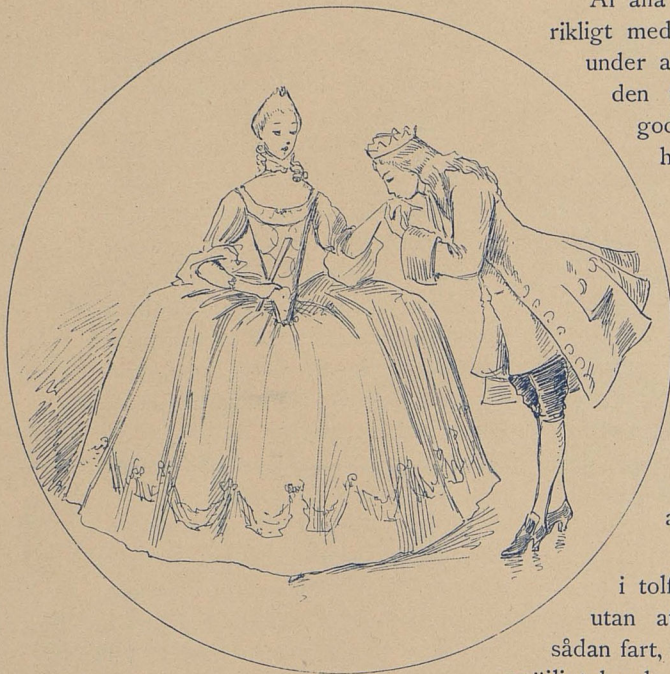

När styfsystrarna hemkommo, funno de Askungen halfsofvande i spisen.

De kunde ej nog berätta om huru roligt de haft, om den under-sköna prinsessan, om hennes utom-ordentliga godhet och älskvärdhet. De visade henne de sköna frukter hon hade gifvit dem, och Askungen måste vända sig bort och låtsas gäspa; hon kunde rakt inte låta bli att skratta.

Hon tröttnade aldrig att höra deras beskrifningar på den främmande prinsessan. Ingen visste hvem hon var och ingen hade sett någon så vacker och så god på en gång, och det var alltsammans så obeskrifligt märkvärdigt och intressant.

Dagen derpå skulle det återigen blifva bal hos grannkungen. Och allting tillgick på samma sätt som den föregående dagen. Men Askungen var denna gången ännu vackrare än förut, så att prinsen ej kunde taga sina ögon ifrån henne.

Af alla sköna frukter som hon fick, delade hon rikligt med sig åt sina styfsystrar, och ingen kunde under aftonens lopp tala om något annat än om den främmande prinsessans älskvärdhet och godhet. Men när klockan slog elfva tog hon hastigt afsked och for hem.

Tredje dagen var det återigen bal hos samma grannkung. Och Askungen var med då också, denna gången, om möjligt, ännu vackrare och älskvärdare än förut.

Prinsen talade ej med någon annan än med henne, och han talade så vackert och så rörande om sin kärlek, att Askungen alldeles höll på att glömma bort gudmoderns förmaning att passa på tiden.

Klockan felade endast ett par minuter i tolf då Askungen störtade ut ur balsalen, utan att taga afsked af någon, och det med sådan fart, att prinsen, som skyndade ut efter henne, omöjligt kunde hinna fatt henne.

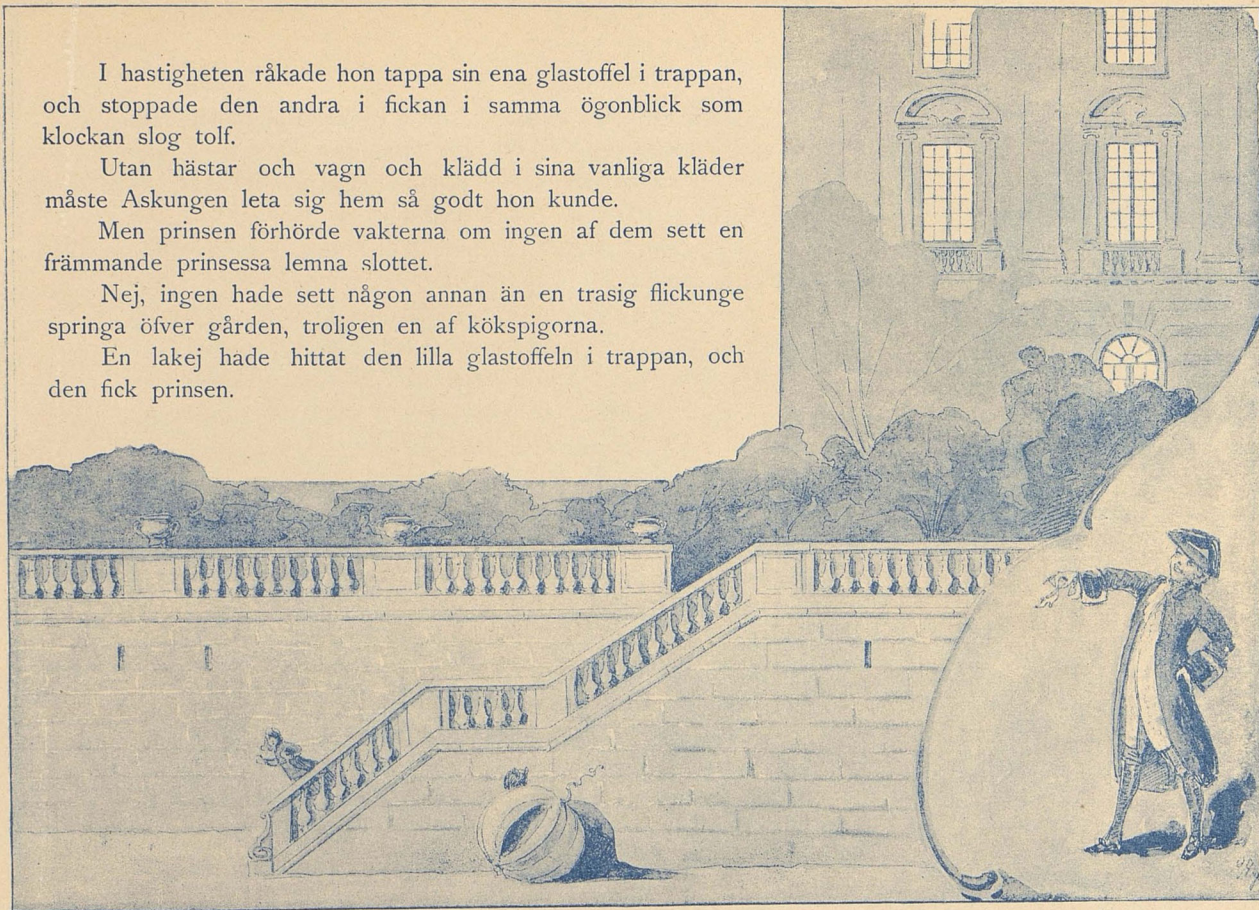
I hastigheten råkade hon tappa sin ena glastoffel i trappan, och stoppade den andra i fickan i samma ögonblick som klockan slog tolf.

Utan hästar och vagn och klädd i sina vanliga kläder måste Askungen leta sig hem så godt hon kunde.

Men prinsen förhörde vakterna om ingen af dem sett en främmande prinsessa lemna slottet.

Nej, ingen hade sett någon annan än en trasig flickunge springa öfver gården, troligen en af kökspigorna.

En lakej hade hittat den lilla glastoffeln i trappan, och den fick prinsen.

Under den återstående delen af balen stod prinsen försjunken i betraktande af den lilla glastoffeln. Maken till sko, att vara liten och fin, hade han aldrig sett, och så förälskade han sig mer och mer i den lilla skon.

Allt detta och mycket mera till berättade styfsystrarna vid hemkomsten för Askungen.

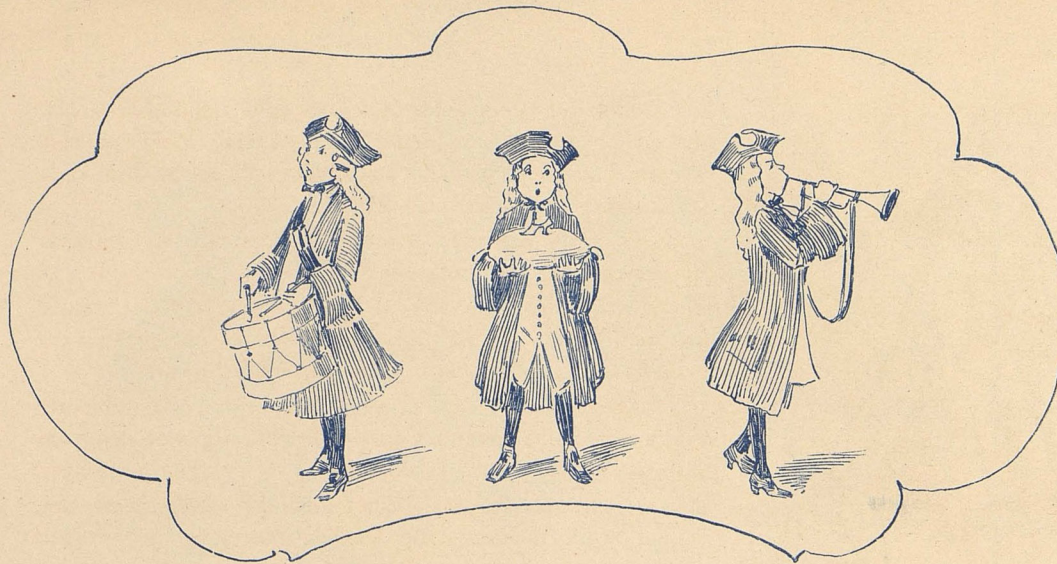
Denna var utom sig af glädje och när den ena af systrarna sade: »Tänk om du, Askunge, hade fått vara med!» vände hon sig bort. Nu måste hon skratta.

Dagen därefter lät prinsen med pukor och trumpeter utropa öfver allt landet, att han ville gifta sig med den, som hade så liten fot, att hon kunde få på sig den lilla glastoffeln.

Nu ville alla flickor i landet gifta sig med prinsen, och då kan man tänka sig att den lilla glastoffeln blef profvad af både höga och låga. Prinsen för sjelf omkring med den för att det skulle gå ordentligt till, men hur de unga tärnorna klämde och jämkade med foten ville det aldrig lyckas att få den på riktigt.

Den var för ohjelpigt liten och fin.

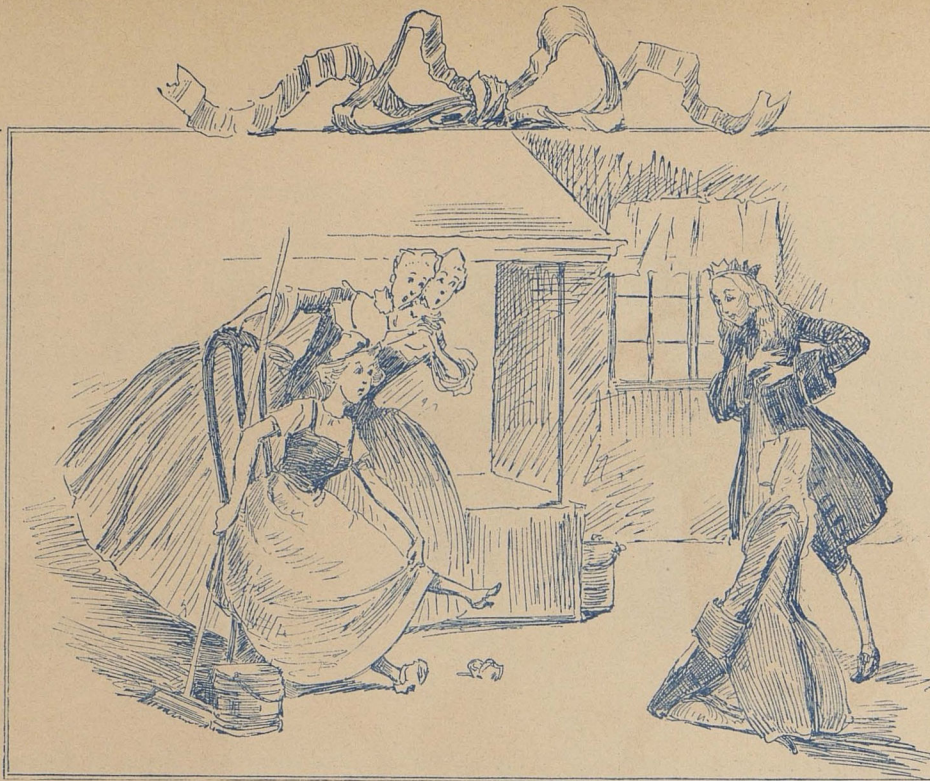
Äntligen kom prinsen till den gård der Askungen bodde med sina styfsystrar. Dessa gjorde sig så tvärsäkra på sin sak. Glastoffeln skulle passa, antingen den ville eller ej.

Och hvad det lyckades sedan! — Precis som att träda hela handen i en fingerborg. — Och så måste de då upphöra med det försöket.

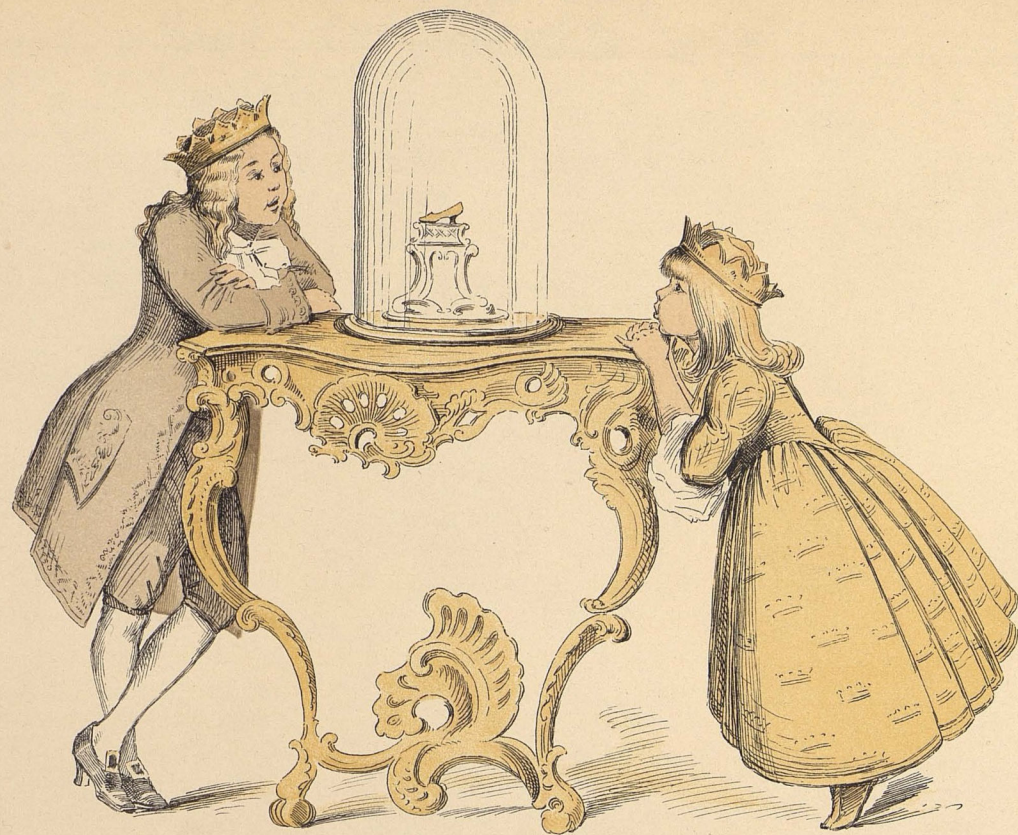
Men Askungen ville gerna profva skon hon med. Styfsystrarna skrattade så att de lågo dubbla. Bara att tänka sig att hon, Askungen, skulle profva den främmande prinsessans glastoffel.

Men profva den skulle hon få, mycket gerna, den kunde då inte fara illa däraf.

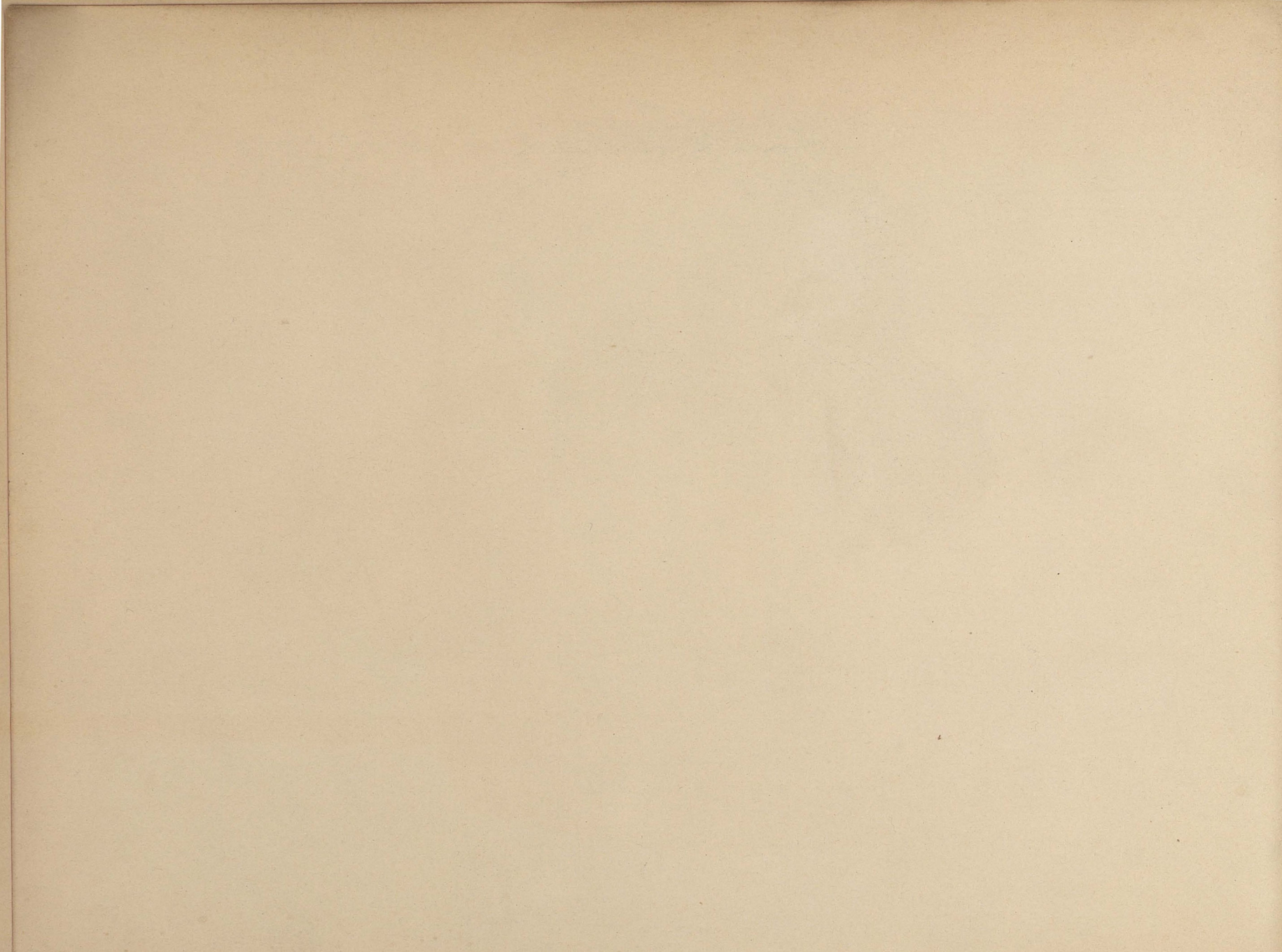

Och så provade Askungen glastoffeln och så passade den, och så drog hon fram maken ur sin ficka och satte på den andra foten. I detsamma kom gudmodern och vidrörde henne med sin trollstaf och då kan det väl hända att alla kände igen den främmande prinsessan och att styfsystrarna skrattade så lagom.

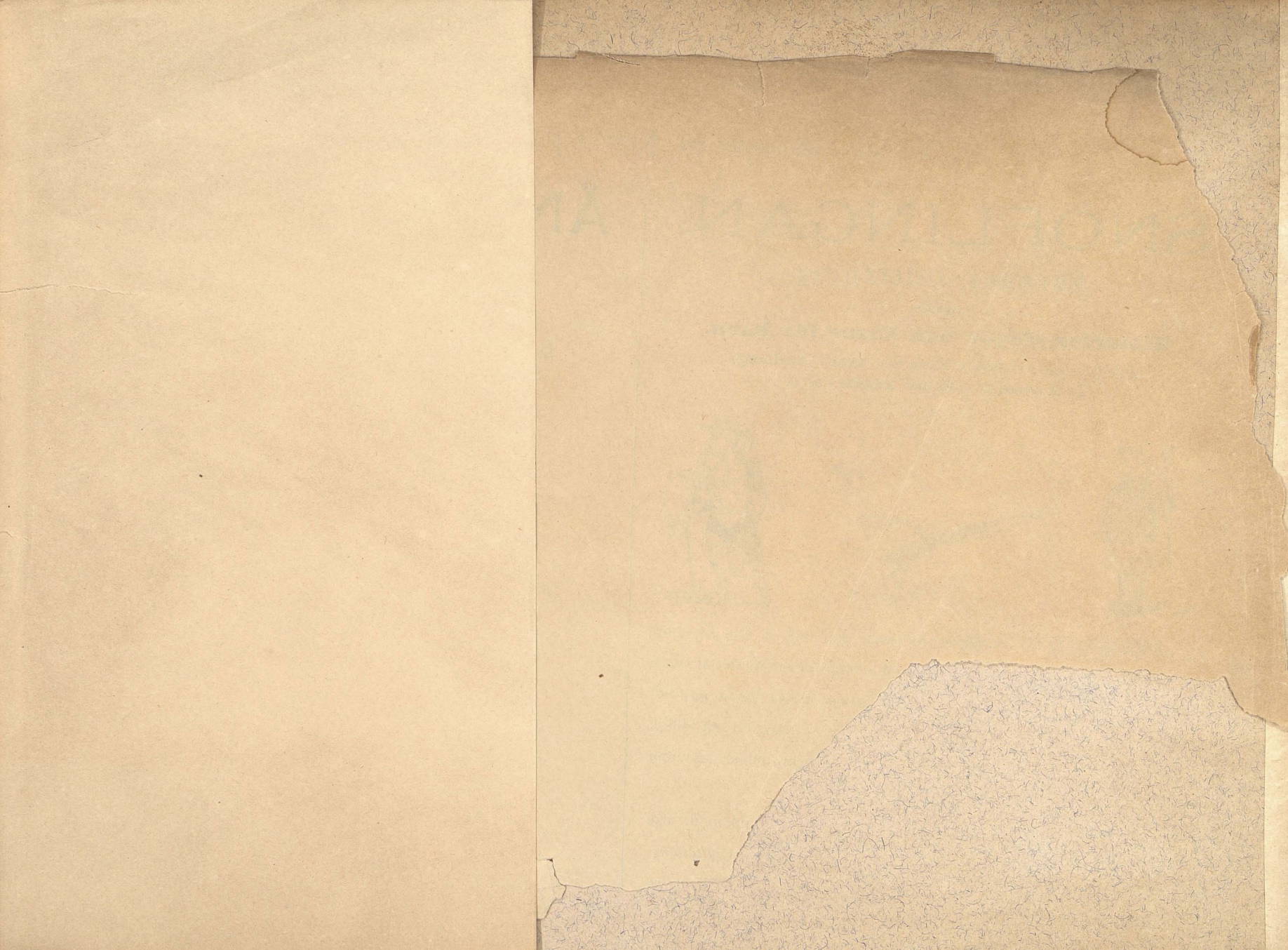
Se'n blef det bröllop af, som firades med pomp och ståt, och vackrare och älskligare brud hade ingen sett, och bröllopet varade minst en hel vecka.

SLUT PÅ SAGAN OM ASKUNGEN.

Till julen utkommer på Albert Bonniers förlag:

SNÖFLINGAN.

Barnens Jultidning

1890.

Historier, Sagor och Visor för barn.

Med teckningar af Jenny Nyström, Ottilia Adelborg,
G. Stoopendaal, Bruno Liljefors m. fl.

Pris: 60 öre.

Utgifvandet af en jultidning för barn skall säkert visa sig vara

nyttigt och givande för barnen, och utgifvet medgifver införandet af bilder

och teckningar som barnen kunna blifva mer till-

freda. — Oaktadt det billiga

priset, så äro de vackra bilder dessutom

och intressanta. Jul m. fl. icke

missa denna jultidning,

ÄNGSBLOMMOR.

EN SAMLING

BARNRIM OCH HISTORIER

UPPTECKNADE OCH RITADE

AF

OTTILIA ADELBORG.

